

תנאי מיזוג חברות הכבלים – עיון מחדש

1. מבוא

ביום 22 באפריל 2002 אישר הממונה על הגבלים עסקיים ("הממונה") את מיזוג חברות הכבלים תבל תשדורת לישראל בע"מ, מת"ב – מערכות תקשורת בכבלים בע"מ וערוצי זהב ושות' (כולן יחד "חברות הכבלים") תחת חברה אחת שתעסוק במתן שירותי טלוויזיה רב-ערוצית בתשלום באמצעות תשתית כבלים ארצית בבעלותה ("המיזוג").¹ חברה זו קרויה היום הוט מערכות תקשורת בע"מ ("הוט").² המיזוג אושר בתנאים, שתוקנו ועודכנו מאז הטלתם מספר פעמים.³

נוכח תמורות שחוה שוק התקשורת ובכללו שוק שידורי הטלוויזיה הרב ערוצית ("רב ערוצית") בעשור האחרון, אגב פנייה של הוט בבקשה לשינוי תנאי המיזוג, סבורה הממונה כי בשלה העת לבחון את כלל תנאי המיזוג, ובכלל זה האם החששות התחרותיים שהם נועדו להפיג עומדים בעינם, והאם הם רלוונטיים למצב העובדתי השורר בשוק השידורים הרב ערוצי היום.

כפי שיפורט להלן, תוצאות הבדיקה הביאו את הממונה לכלל מסקנה כי יש מקום לבטל חלק מהתנאים מאחר שאינם רלוונטיים עוד ולתקן את חלקם האחר מכיוון שהחששות שהם נועדו להפיג הוקהו מאז אישור המיזוג. יתר תנאי המיזוג יותרו על כנם.

בטרם תקבל הממונה החלטה בנוגע לתיקון תנאי המיזוג כאמור, מעמידה אותם הממונה לעיון הציבור, במקביל להתייעצותה עם הגורמים הרגולטוריים הרלוונטיים.

טיוטת התנאים המתוקנים שבכוונת הממונה להטיל על הוט מצורפת **כנספת א'** למסמך זה.

2. מיזוג חברות הכבלים - רקע

בסמוך לשנת 1990 החלו מספר חברות לספק שידורי טלוויזיה רב ערוצית בתשלום, בהתאם לזכויות שהוענקו להן על ידי שר התקשורת מכח הוראות חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב – 1982 ("חוק הבזק").⁴ כל חברה הקימה באזור הפעילות שהוגדר לה בזכיון תשתית להולכת שידורים רב ערוציים בתשלום לבית המנוי ("רשת כבלים"). חברות הכבלים היו מונופולים אזוריים ואף הוכרזו ככאלה על ידי הממונה.⁵ פעילות חברות הכבלים כללה הן את החזקת התשתית שהיתה כרוכה, בין היתר, בפריסת רשת הכבלים, תחזוקתה השוטפת ובאספקת ציוד קצה למנויים, והן את פעילות השידורים שכללה, בין היתר, רכש תכנים ורכש ערוצים לשידור והתקשרות עם מנויים.

¹ החלטת הממונה בדבר אישור מיזוג בתנאים בין גוונים טלוויזיה בכבלים בע"מ, תבל תשדורת בינלאומית לישראל בע"מ, עזתמ 3 בע"מ, ידיעות תקשורת בע"מ, עזתמ 1 בע"מ, מתב – מערכות תקשורת בכבלים בע"מ, עזתמ 4 בע"מ, ט.ל.מ טלוויזיה למנויים בע"מ, נכסי משפחת פישמן בע"מ, גוונים – קריות טלוויזיה בכבלים (1989) בע"מ, מערכות תקשורת בכבלים חיפה – חדרה בע"מ, עידן מערכות כבלים בישראל בע"מ, עזתמ 2 בע"מ, עידן מערכות כבלים ישראל (אחזקות) 1987 בע"מ, ערוצי אדום בע"מ, ערוצי זהב ושות', ישראלכבל בע"מ, דרום השרון תקשורת 1990 בע"מ, תיק מזג 4774 ה"ע 3014119 (22.4.02) (להלן: "החלטת הממונה בדבר אישור מיזוג בתנאים בין גוונים טלוויזיה בכבלים בע"מ ואח'").

² הוט מחזיקה, בין היתר, בחברה-בת, הוט טלקום שותפות מוגבלת ("הוט טלקום"), שמרכזת את התשתית לשידורי כבלים ותקשורת.

³ החלטות הממונה בדבר תיקון החלטה לאישור מיזוג בתנאים בין גוונים טלוויזיה בכבלים בע"מ ואח' מהימים: 19.6.03, 13.11.03, 15.12.03, 15.12.04, 30.1.05, 5.3.07, 21.6.07, 1.9.14, תיק מזג 4474.

⁴ סעיף 6א לחוק הבזק.

⁵ הכרזת הממונה על הגבלים עסקיים על קיומו של מונופולין בהתאם לסעיף 26 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח – 1988, על זכיונות הכבלים בישראל (8.11.99), **הגבלים עסקיים** 3006477.

בשנת 2000 נכנסה לשוק הרב ערוצי חברת הלוויין די.בי.אס שירותי לוויין (1998) בע"מ ("יס"), שקיבלה זכיון לשידורים באמצעות הלוויין.

כפועל יוצא מהמצב המתואר, ערב המיזוג כלל שוק הרב ערוצי את חברות הכבלים שפעלו כאמור כמונופולים אזוריים ואת חברת יס שפעילותה היתה בחיתוליה.

כאמור, בשנת 2002 ביקשו שלוש החברות למזג את פעילותן לחברה אחת שתשלב תחתיה את כל פעילות חברות הכבלים. כתוצאה מהמיזוג הוקמה חברת הוט. המיזוג העלה מספר חששות תחרותיים, שהמרכזיים בהם נבעו משליטתה של הוט בתשתית הכבלים לצורך שידורי טלוויזיה רב ערוצית ומהפיכתה של הוט לרוכשת המרכזית של תוכן טלוויזיוני עקב המיזוג.

בשנים שחלפו מאז אושר המיזוג התחוללו מספר שינויים: הוט עוסקת כיום, בעצמה ובאמצעות תאגידים הנשלטים על ידה, במכירת שירותי טלפוניה פנים ארצית נייחת ובמכירת תשתית גישה רחבת פס לאינטרנט. בידי הוט תשתית של רשת בזק ציבורית⁶ ורשת גישה רחבת פס המגיעה לרוב המכריע של משקי הבית במדינת ישראל והיא פועלת גם בשוק התקשורת הסלולרית.

בשוק הרב ערוצי, התפתחו אפשרויות שידור נוספות, בפרט באמצעות התפתחות הטכנולוגיה המאפשרת שידור טלוויזיה על גבי האינטרנט. הוט היא עדיין השחקנית הגדולה ביותר, והיא מוכרזת בעלת מונופולין בשוק שידורי טלוויזיה רב-ערוצית בתשלום. חברת יס, שערב המיזוג היתה בתחילת פעילותה, עברה לשליטתה המלאה של חברת בזק. היא התבססה והרחיבה את פעילותה בשוק ומחזיקה היום נתח שוק העולה על 30%. בנוסף נכנסו בשנים האחרונות שחקניות חדשות לשוק הרב ערוצי.

על רקע האמור, שוקלת הממונה לתקן את תנאי המיזוג כמפורט להלן:

3. פרק ג' לתנאים - מבנה הבעלויות

התנאים הנשקלים לביטול: פרק ג' כולו.

התנאים בפרק קבעו חובת מכירה של 20% מהמניות בחברת התשתית לגורם חיצוני להוט.⁷ בסעיף 2 לפרק ג' נקבעו שני תנאים שבהתקיים אחד מהם ייראה תנאי המכירה כבלתי נחוץ. לפי התנאי הקבוע בסעיף 2.2, אם שר התקשורת יקבע תעריף בעד שימוש בכל אחד ממרכיבי התשתית המפורטים בפרק ב' לתנאים, שמשמש המעוניין לשדר על גבי התשתית יידרש לשלם להוט, תנאי המכירה המפורט בסעיף 1 יהא בלתי נחוץ. ביום 23.8.07 פרסם שר התקשורת החלטה בדבר "קביעת דמי השימוש בעד העברת בעל רשיון מיוחד ברשת הכבלים", ומאז פרק ג' אינו תקף עוד ולכן ביטולו נשקל כעת.

4. פרק ד' לתנאים – רכישת תוכן וזיקה לערוצים

מהות התיקון: סעיפים 1, 4, 4.7 ו-5 יתוקנו כך שיותר להוט להחזיק ערוצים המשדרים תוכן זר בלבד, ולהחזיק מפיקי תכנים זרים. סעיפים 4.2, 4.4, 4.5 יבוטלו. יתר הסעיפים יוותרו על כנם.

פרק ד' לתנאי המיזוג עוסק בהרחקה של הוט מבעלות בערוצים, מהפקתם ושיווקם, וכן הרחקתה מבעלות בתכנים. הפרק כולל תנאים שנועדו למנוע השפעה של הוט על שיקול הדעת המסחרי של מפיקי הערוצים עמם היא מתקשרת (תנאים 2.1 - 3); תנאים הקובעים מגבלות על התקשורת

⁶ כהגדרתה בחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982.
⁷ החלטת הממונה בדבר תיקון אישור מיזוג בתנאים בין גוונים טלוויזיה בכבלים בע"מ ואח' ה"ע 5000614 (21.6.07).

בבלעדיות ברכש תוכן זר או בהסדרי רכש תוכן שתוצאתם בלעדיות (תנאים 4.1, 4.6 ו-4.7); תנאים הקובעים חובת מכירה של תכנים למתחרים חדשים של הוט (תנאים 4.2, 4.4 ו-4.5); וכן תנאים המגבילים בעלות של הוט בערוצים, בתכנים ובמפיקי תכנים (תנאים 1, 4 ו-5).

תנאי 4.2 הקובע כי הוט לא תמנע ממתחרה חדש רכישה של הפקות מקור שאינן חדשות הוטל לתקופה קצובה של שנתיים. התקופה פגה בשנת 2016, ולכן התנאי אינו תקף עוד, אף כי ההתנהגות שנאסרה בתנאי עשויה בנסיבות המתאימות להוות הפרה עצמאית ונפרדת של חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח – 1988 ("חוק ההגבלים"). תנאים 4.4 ו-4.5 הטיילו על הוט חובת מכירה למתחרים של תכנים מסוימים שנרכשו על-ידי הוט בסמוך למועד אישור המיזוג בשנת 2002 ולכן חובת המכירה ביחס אליהם אינה רלוונטית עוד. לפיכך ביטול שלושת התנאים נשקל כעת.

בנוסף, הממונה שוקלת לתקן את התנאים הבאים בפרק ד': תנאי 1 שקובע איסור בעלות של הוט על ערוצים וכן על הפקתם בעצמה, למעט ערוצים 3 ו-4 וארבעה ערוצים נוספים;⁸ תנאי 4 הקובע שהוט לא תרכוש תכנים לצורך שידורם בערוצים המשודרים אצלה, למעט בששת הערוצים שהותר לה להחזיק, ורכישה זו תיעשה על פי תנאי המיזוג;⁹ תנאי 5 הקובע שהוט לא תחזיק במפיק תכנים אלא אם ניתן לכך אישור הממונה (כולם יחד: "תנאי הבעלות").

התיקון הנשקל ביחס לתנאי הבעלות הוא שבנוסף לששת הערוצים שהוט רשאית להחזיק היום, יותר לה להפיק ולהחזיק ללא מגבלה ערוצים המשדרים תכנים זרים בלבד.

יתר התנאים בפרק ד' יוותרו על כנם.

תנאי הבעלות בפרק ד' נועדו להפיג שני חששות שהתעוררו בתחום רכש התוכן הרב-ערוצי בעת בחינת המיזוג בשנת 2002, כתוצאה מהגדלת כוח רכש התוכן של חברות הכבלים: האחד, חשש מפני דחיקת מתחרים בתחום הרב-ערוצי או למצער העלאת חסמי הכניסה וההתרחבות שלהם; השני, חשש מפני פגיעה במגוון התכנים והדעות כתוצאה מדחיקת מפיקי ערוצים עצמאיים.

בבדיקת הרשות כעת נבחן האם החששות שעמדו ביסוד תנאי הבעלות בפרק ד' בעת בחינת המיזוג עומדים בעינם. הבדיקה העלתה כי החששות כאמור קיימים גם היום ביחס לכל סוגי הערוצים, למעט ערוצים המשדרים תכנים זרים. הכל כפי שיפורט להלן.

א. זירת רכש התוכן לטלוויזיה הרב-ערוצית

תוכן טלוויזיוני מתייחס לתכני שידור אודיו-ויזואליים, בהם סרטים, תכניות וכיו"ב. פלטפורמות שמשווקות שידור רב ערוצי דוגמת הוט ("פלטפורמות השידור") רוכשות תכני טלוויזיה ומשווקות אותם ללקוחות בתמורה לדמי מנוי, הן באמצעות ערוצים ליניאריים והן באמצעות שירותי צפייה לפי דרישה. בנוסף לפלטפורמות השידור, בזירת רכש התכנים פועלים שני סוגי שחקנים: **מפיקי תוכן** - גורמים היוצרים את התכנים המשודרים כגון תכניות, סדרות וסרטים, ו**מפיקי ערוצים** - מפיקים הרוכשים תכנים או לעתים יוצרים אותם בעצמם, משבצים אותם באופן ליניארי תוך הוספת קטעי קישור ויוצרים באמצעותם ערוץ.

⁸ החלטת הממונה בדבר תיקון תיקון אישור מיזוג בתנאים בין גוונים טלוויזיה בכבלים בע"מ ואח' ה"ע 5000015 (30.01.05)

⁹ תנאי 4.7 האוסר על התקשרות ברכישת תכנים עבור הערוצים שמותר להוט להחזיק, באופן שיפגע במכירת תכנים אלה למתחרותיה, יתוקן גם הוא בהתאמה.

מפיקי התוכן מוכרים את התכנים המופקים על ידיהם למפיקי ערוצים או ישירות לפלטפורמות השידור. מפיקי הערוצים מוכרים את הערוצים המופקים על ידיהם לפלטפורמות השידור. בנוסף, לפלטפורמות השידור מפיקות לשימושן חלק מהערוצים.

נהוג להבחין בתחום התוכן בין **תוכן מקומי** שהופק בישראל לטובת שידור מקומי, **לתוכן זר**, שהוא תוכן שהופק על-ידי גורם מחוץ לישראל לצורך שידור במדינות מחוץ לישראל, ואינו כולל תכני ספורט. היצע התוכן הזר בהשוואה לתוכן המקומי הוא רחב יותר וניתן לרכשו ממספר גורמים: אולפני המייג'ורס בארצות הברית המרכזים בידם הפקה והפצה של תכנים מרכזיים לתעשיית הטלוויזיה; מפיקים עצמאיים המונים שורה ארוכה של בתי הפקה עצמאיים בארצות הברית ובמדינות אחרות; רשתות טלוויזיה זרות, המפיקות תכנים לשימושן העצמי ומוכרות את הערוץ שבבעלותן בשלמותו או תכנים ממנו גם לאחרים. בנוסף, קיימת האפשרות לרכוש תכנים רבים ומגוונים באמצעות אגרגטורים בינלאומיים בעלי כח רכש משמעותי, המרכזים תכנים זרים מכל אחד מהגורמים המפורטים לעיל. בעת האחרונה ניתן גם לרכוש תכנים ממפיקים עצמאיים ואגרגטורים המשדרים על גבי האינטרנט, דוגמת אמזון פריים.

את התוכן המקומי בארץ ניתן לרכוש הן ממפיקי ערוצים והן ממפיקי תכנים שאינם עוסקים בהפקת ערוצים.

תכני ספורט מופקים בישראל או מחוצה לה, ונמכרים בדרך כלל בבלעדיות לשחקנים מקומיים אשר מפיקים אותם בערוצים לטובת שידור בישראל.

אחד מחסמי הכניסה וההתרחבות המרכזיים לשוק השידור הרב ערוצי טמון ברכש תוכן. תוכן מקור ובכללו תוכן מקור לילדים, משדרי ספורט, וכן תוכן זר מגוון ואיכותי הם תכני עוגן בעיני צופים ישראלים. הן התוכן המקומי והן התוכן הזר כוללים סוגות שונות של תכנים הפונים לקהלי יעד שונים בכל הגילאים (לדוג' תכניות וערוצי ילדים, תכניות בישול, ערוצי "החיים הטובים" וכיוצא באלה). משכך, במסמך זה נתייחס לתכנים הזרים המופנים לקהלים השונים, כגון תכנים זרים לילדים, כתוכן זר; ולתכני המקור המופנים לקהלים השונים, כגון תכני מקור לילדים, כתוכן מקור. זאת, למעט תכני ספורט שהתייחסות אליהם תובא בנפרד.

הבידול בתוכן ומגוון התכנים שמציעה כל פלטפורמה מהווים שיקול משמעותי בהחלטת הצופים לגבי זהות הפלטפורמה הרב ערוצית עמה יבחרו להתקשר. בכדי שפלטפורמה תוכל לחדור לשוק, להתבסס בו, ולהרחיב את נתח השוק שלה, עליה להצטייד במגוון תכני עוגן מהסוגים שהוצגו לעיל.

ב. ממצאי הבדיקה שנערכה על ידי הרשות כיום ביחס לחששות התחרותיים

למרות כניסתן של מתחרות חדשות לשוק הרב ערוצי בעת האחרונה וקיומן של פלטפורמות שידור אינטרנטיות, מבנה שוק שידורי הטלוויזיה הרב ערוצית היום עודו לא תחרותי, עם תחרות מועטה בין השחקניות המרכזיות. הוט היתה ועודנה חברת השידורים הרב-ערוציים הגדולה בישראל. הוט מהווה רכשת משמעותית של ערוצים ותכנים, ולפיכך מחזיקה בכוח שוק כלפי מפיקי הערוצים ומפיקי התכנים בישראל. השחקניות החדשות בתחום הרב ערוצי מצויות עדיין בראשית פעילותן ויש פער בין מגוון התכנים שהן מציעות לצרכן לזה המוצע על-ידי הפלטפורמות הוותיקות.

הבדיקה שביצעה הרשות לאחרונה העלתה כי השינויים שחלו בשוק הרב ערוצי אינם מפיגים את החששות התחרותיים שהתעוררו בעת בחינת המיזוג בכל הנוגע לערוצים המשדרים תכני מקור

מקומיים ותכני ספורט. לעומת זאת, ביחס לתוכן זר, שינוי הנסיבות בשוק הביא להפגת החששות באופן המצדיק את שינוי התנאים. והכל כפי שיפורט להלן:

ב(1) אחזקה של הוט בערוצים המשדרים תכני מקור או תכני ספורט מעלה חששות תחרותיים

השגתם של תכני מקור מקומיים ומגוון ערוצי ספורט מהווה חסם בפני כניסת מתחרות חדשות לשוק הרב ערוצי והתרחבות בו. אילו הוט תחזיק בעצמה בערוצים נוספים מעבר לאלה שהיא מחזיקה היום, המשדרים תכני מקור מקומיים או תחזיק בערוצי ספורט, קיים החשש כי יגדלו התמריץ והיכולת שלה לדחוק מתחרות חדשות בשוק הרב ערוצי, או למצער להעלות את חסמי הכניסה וההתרחבות שלהן. ונפרט:

כאמור, חסם כניסה מרכזי לשוק הרב ערוצי הוא היכולת להשיג תוכן עשיר ואיכותי שיאפשר בידול מהמתחרים. הפקות מקור מקומיות ובכללן תכני ילדים וכן תכני ספורט נחשבים תכני עוגן בשל חשיבותם עבור צופים ישראלים.

להפקת תוכן מקור יתרונות משמעותיים לגודל, שכן ככל שיש יותר מנויים עלות הפקת התוכן עבור מנוי בודד פוחתת. ככל שהוט תפיק ערוצים בעצמה או תחזיק בבעלותה מפיקי ערוצים המשדרים תכני מקור גובר החשש שמפיקי ערוצים עצמאיים הכוללים תכנים אלה יידחקו מהשוק. כמו כן, עולה חשש כי הוט תקשה על מכירה למתחרותיה של ערוצים בבעלותה או ערוצים שיופקו על-ידי מפיקי ערוצים בבעלותה שמכילים תכני מקור.

באשר לתכני ספורט – למגוון תכני הספורט יש חשיבות עבור צופים ישראלים בהחלטה לגבי זהות פלטפורמת השידור ממנה ירכשו. עבור חלק מהצופים התקשרות עם פלטפורמת שידור שאינה מציעה תכני ספורט מסוימים, אינה משמשת חלופה קרובה להתקשרות עם פלטפורמות המציעות תכנים אלה. בנוסף תכני ספורט בדרך כלל נמכרים בבלעדיות למפיקי ערוצים מקומיים. לפיכך, גם ביחס לתכני ספורט עומד החשש שהוט תקשה על מכירת ערוצים בבעלותה למתחרותיה.

במצב הדברים המתואר, פלטפורמות השידור המתחרות בהוט תעמודנה בפני היצע מצומצם של תכנים וערוצי מקור וספורט לרכישה. הצורך של מתחרות חדשות בתחום הרב ערוצי לפתח במקביל יכולות של הפקת ערוצים, חלף רכישתם, מגביה את חסמי הכניסה וההתרחבות הניצבים בפניהן באופן משמעותי. לכן אילו הוט תחזיק בערוצים עם תכני מקור או ספורט, פלטפורמות שידור המתחרות בהוט עלולות להידחק מהשוק ולעמוד בפני חסמי התרחבות גבוהים.

בנוסף, ביחס לתכני מקור - נמצא כי עוד עומד בעינו חשש שני הנובע מאחזקה של הוט בערוצים המשדרים תכני מקור. החשש הוא מפני פגיעה במגוון ואיכות תכני המקור המוצעים לצרכן הישראלי. אילו הוט תחזיק בעצמה בערוצים המשדרים תכני מקור וכתוצאה מכך יידחקו מהשוק מפיקי ערוצים עצמאיים המפיקים ערוצים אלה, יגדל כח השוק של הוט כלפי מפיקי תכני המקור שאינם מחזיקים ערוץ. ככל שהוט תפעיל כח שוק כלפי מפיקי התכנים, למשל באמצעות פגיעה בתנאי ההתקשרות עמם, עלול הדבר להוביל לפגיעה במבחר או באיכות תכני המקור המוצעים לקהל הצופים הישראלי.

אם כן, בכל הנוגע לערוצים המשדרים תכני מקור מקומיים, לרבות תכני מקור לילדים, ותכני ספורט, לא נמצאה הצדקה לתקן את תנאי הבעלות המגבילים אחזקה של הוט בערוצים.

ב(2) החששות הנוגעים לאחזקה של הוט בערוצים המשדרים תכנים זרים הופגו

תכנים זרים אף הם מהווים תכנים אטרקטיביים מנקודת מבטם של הצופים הישראליים. אולם, השינויים שחלו בשוק הרב ערוצי מלמדים כי לעומת תכני מקור מקומיים וספורט, החסמים עבור מתחרות חדשות להשגת תכנים זרים ולהפקת ערוצים המשדרים תכנים זרים אינם כה גבוהים היום. בפני השחקניות החדשות בתחום הרב ערוצי עומדת האפשרות לרכוש תוכן זר רב ומגוון ממספר מוכרים – וביניהם אגרגטורים בינלאומיים בעלי כח רכש משמעותי. כמו כן, מנקודת מבטם של הצופים קיימת תחליפיות בין התכנים הזרים המשודרים על-ידי הוט לבין אלה המשודרים על-ידי מתחרותיה.

ההיצע הרב של תכנים זרים מחד גיסא והחסמים הנמוכים הקיימים היום לרכישתם מאידך גיסא מפחיתים את החשש כי יתאפשר להוט להעלות את חסמי הכניסה וההתרחבות של פלטפורמות שידור חדשות המתחרות בשוק הרב-ערוצי. זאת, בהתחשב בכך שנותר על כנו האיסור על הוט לרכוש בבלעדיות תכנים זרים או ערוצים המשדרים תכנים זרים (ר' תנאי 4.1 לתנאי המיזוג).

החשש השני מפני פגיעה במגוון ובאיכות התכנים אליהם ייחשף ציבור הצופים הישראלי, מופג אף הוא ביחס לתוכן זר. השינויים שחלו בשוק הרב ערוצי מראים כי גם אם יידחקו מפיקים מקומיים של ערוצים זרים בעקבות אחזקה של הוט בערוצים המשדרים תכנים זרים, הדבר לא צפוי להגדיל את כוח השוק של הוט כלפי מפיקי תכנים זרים, שהרי אלו מפיקים תכנים עבור מדינות שונות בעולם. בנוסף, בשנים האחרונות גדלה יכולת החשיפה של הצופים הישראליים לתכנים זרים באופן ישיר, ולא באמצעות ערוצים "ארוזים", לדוגמא באמצעות פלטפורמות שידור אינטרנטיות. זאת בהשוואה למועד מיזוג חברות הכבלים, בו לצופה היתה גישה לתכנים זרים בעיקר באמצעות פלטפורמות שידור רב-ערוצי.

נוכח האמור, הממונה שוקלת לתקן את תנאים 1, 4 ו-4.7 בפרק זה, כך שבנוסף לששת הערוצים שהוט רשאית להחזיק היום לפי התנאי הראשון בפרק, יותר להוט להפיק ולהחזיק ערוצים המשדרים תכנים זרים בלבד, אך לא ערוצים אחרים. כמו כן, הממונה שוקלת לתקן את תנאי 5 כך שיותר להוט להחזיק מפיק של תכנים זרים.

כל האמור ביחס לתוכן זר אינו גורע מכך שהתקשרות בבלעדיות, או כל פרקטיקה אחרת שתבצע הוט באמצעות רכש תכנים זרים שעלולה לפגוע בתחרות, עשויה לעלות כדי הפרה של חוק ההגבלים העסקיים.

5. פרק ה- חובת אספקה לכלל אזרחי ישראל ותושביה

מהות התיקון: ביטול הפרק

התנאים בפרק ה' מטילים על הוט חובת אספקה של סיגנל השידורים לבעלי תשתיות כבלים עצמאיות. עקב המיזוג הוט היתה צפויה להיות היחידה בעלת תשתית כלל ארצית. התנאים בפרק ה' נועדו להפיג את החשש לפיו הוט לא תספק סיגנל שידורים לחברות תשתית שמכרו שידורי טלוויזיה רב ערוצית של הוט למנויים באזורים מסוימים בארץ, שכן לאחר המיזוג הפכה להיות מתחרה פוטנציאלית שלהם.

במצב העובדתי כיום, הוט מיזגה אליה את כל בעלי התשתיות הרלוונטיים, ובעלי התשתיות אליהם נגע הסעיף אינם קיימים עוד. לפיכך הפרק כולו אינו רלוונטי והממונה שוקלת לבטלו.

6. פרק ו- תשתית

מהות התיקון: ביטול סעיף 1

התנאים בפרק ו' לתנאי המיזוג הוטלו בכדי להפיג את החשש שהוט תמנע פיתוחן של תשתיות מתחרות לצורך שידורי טלוויזיה רב ערוצית. כך, תנאי 2 קובע כי הוט לא תמנע מהנחת תשתית מתחרה לשידורים; תנאי 4 קובע כי היא לא תמנע מאדם שבחצרו עובר תיול כבלים להעמידו לשימוש ספק טלוויזיה רב ערוצית מתחרה. תנאים אלה יוותרו על כנם.

הממונה שוקלת לבטל את תנאי 1 בפרק זה, המטיל חובה על הוט לבקש את אישור הממונה מראש ובכתב אם ברצונה להחזיק מעל 10% מכל אמצעי שליטה בבעל תשתית מתחרה.

מקרה מסוג זה עלול להיחשב כשיתוף פעולה בין מתחרים שעולה כדי הסדר כובל. נסיבותיו של כל מקרה ישליכו על הקשיים שהוא מעורר מבחינה תחרותית. ככל ששיתוף פעולה כאמור מקים חשש לפגיעה בתחרות הוא יהיה אסור על פי חוק ההגבלים העסקיים. ככל שאין בצידו של שיתוף פעולה כזה חשש לפגיעה בתחרות, גם אין כל סיבה לאסור אותו. לפיכך איסור גורף על כל החזקה בבעל תשתית ללא אישור הממונה מראש אינו נדרש והוא יעיל פחות מאשר בחינה על בסיס פרטני של כל מקרה. בנסיבות אלה נשקל ביטולו של התנאי.

7. פרק ז' – בעלויות צולבות

מהות התיקון: ביטול הפרק.

התנאים בפרק ז' נקבעו בהתייחס לחששות שעלו כתוצאה ממבנה האחזקות של הוט ערב המיזוג, שהיתה מוחזקת בבעלות חלקית של קבוצת פישמן, ידיעות, קבוצת דנקנר וקבוצת אי.די.בי.

משהשתנתה תמונת הבעלות והאחזקות בהוט כך שהיא אינה מוחזקת עוד על ידי קבוצת פישמן או קבוצת ידיעות, אלא מוחזקת במלואה היום על ידי קול החזקה בע"מ הנשלטת בשרשור על ידי מר פטריק דרהי,¹⁰ התנאים אינם רלוונטיים עוד ולכן נשקל ביטול הפרק במלואו.

8. פרק ח' – כניסה לטלפוניה

מהות התיקון: ביטול הפרק

התנאים בפרק ח' נועדו להפיג את החשש מהיעדר תחרות מול בזק בתחום אספקת שירותי טלפוניה ניידת.

האמור בתנאים בוצע. הוט נכנסה לתחום הטלפוניה הניידת על גבי תשתית הכבלים ולפיכך התנאים אינם רלוונטיים עוד וביטולם נשקל.

9. פרק ט' – הוראות כלליות

מהות התיקון: ביטול סעיפים 4-6.

הסעיפים בפרק הכללי רלוונטיים לתחולה ולביצוע של התנאים בפרקים האחרים בתנאי המיזוג. הממונה שוקלת לבטל את התנאים הבאים :

¹⁰ ר' לעניין זה מבנה החזקות הוט כמפורט בדוח התקופתי של הוט מערכות תקשורת בע"מ לשנת 2017, במאיה <https://maya.tase.co.il/reports/details/1151297> (15.3.2018).

סעיף 4 קובע חובה על הוט לקבל אישור מראש מהממונה בהעברת נכס מהותי לאדם חיצוני. חיוב זה עשוי לחול מכח דיני המיזוגים. לכן על מנת להימנע מהסדרה כפולה ולהפחית רגולציה שאינה הכרחית, נשקל ביטול הסעיף.

סעיף 5 מתיר לממונה לתת להוט או לכל אדם הקשור בה הוראות לשמירה על קיום התנאים, שהפרתן תיחשב להפרת תנאי מיזוג. מאז שנת 2012, קיימים בידי הרשות אמצעי אכיפה חלופיים המעוגנים בחקיקה ראשית ומאפשרים לאכוף באופן שלם ואפקטיבי הפרה של תנאי מיזוג. כדי להימנע מהסדרה כפולה ולהפחית רגולציה שאינה הכרחית, נשקל ביטול הסעיף.

סעיף 6 קובע תנאים ביחס לערבות הבנקאית שנתבקשו חברות הכבלים לתת ונועדו להבטחת קיום תנאי המיזוג. הערבות הבנקאית הוחזרה בשנת 2017 לחברות לאור הסמכות שניתנה לרשות בשנת 2012 להטיל עיצומים כספיים בגין הפרת תנאי שקבע הממונה לפי סעיף 50ד(א)(2) לחוק. לפיכך הסעיף אינו רלוונטי עוד וביטולו נשקל.

הערות לתיקון המוצע בתנאים יש לשלוח עד ליום 4.7.18, לכתובת: moranm@aa.gov.il או באמצעות פקס שמספרו: 02-5458555 לידי עו"ד מורן מיארה.